రామయణాక్షరమాలిక

శ్రీరామాయనమః.

రామాయణాక్షరమాలిక

ఇయ్యది డో॥ పురనివాసుఁడగు తాటిచెర్ల
వెంకటసుబ్బకవిచే రచింపబడి,
తద్గురువులగు శ్రీమాన్ పెనుగొండ
శ్రీనివాసాచార్యులచే పరిచూడబడి,
తచ్ఛిష్యులచే నచ్చొత్తింపబడియె.

1915.

చంద్రమౌళీశ్వరముద్రాక్షరశాల, కర్నూలు.

శ్రీరాముఁలు.

శ్రీశారదాంబాయైనమః

రామాయణాక్షరమాలిక

శ్రీరఘురామునిదివ్య
చ్చారిత్రంబక్షరాంక శైలినకారం
శాహూఢి మొదలుగాన్నే
గూరుతుమృదుమధురరచనగుతుకమతుకగ ॥1॥

అవ్యయుడనంతరూపుడు
భవ్యాత్ముఁడమరబృందపాలనమునకై
క్రవ్యాదులద్రుంపదలచి
దివ్యాంశుఁడై పుట్టెదశరథేశునికొడుకై ॥2॥

ప్రియన పుట్టుక విని
గాధేయుండతిసంతసమున దేలుచు యజ్ఞం
బాయక మఖరక్షిం
జేయుమనని దశరథేశు జేరవచ్చెన్ ॥3॥

ఇట్టుల వచ్చిన గాధిజు
పట్టున్నాసి దశరథుండు వలికె మునివరా
రెట్టెట్టో నాకొమరుల
కట్టామీ వెంటబంపగలనే యనుచున్ ॥4॥

ఈరీతి బలుకనతిసం
జేరి వసిష్ఠుండు నీవు చింతిలకుమనన్
గూరిమి రాముని లక్ష్మణు
జేరిచి పంపెను మునీశ సింహుని వెంటన్ ॥5॥

ఉదధిగభీరుఁడు రాముం
డదయత హింసింపవచ్చిన ఖలాశిసెపెం
. పొదవవధియించె దేవస
ముదయంబులు సంతసంబు బొందఁ స్వేట్కన్ ॥6॥

ఊడిగము శేయుచుం జని
పోడిమిరుషివరుఁడుమానిశృంగవులందా -
గూడి మౌనర్త్ర్యముఖముగా
పాడుచునత డుండవచ్చె పంత మెలర్పన్ ॥7॥

ఋషులను బాధింపుచున్నై
ఈసమూహము గొల్వనట్టకూజనునమ్మారీ
చను బాహువులపైనే సేన్
విషమశరంబుల ప్రచండ వేగముదోపన్ ॥8॥

ఋక్షపతిముఖుడురాముం
డక్షీణశరాళిరాక్షసావలిగూల్చెన్
దక్షతమారీచాహ్వయు
నాక్షణమునవైసెగోలనంబుధిగూల్చెన్ ॥9॥

క్షిప్తరఘురామశరచయ
గుప్తియగుమఖంబుజేసిగొబ్బునదాసం
తృప్తుండైమునిమిథిలా
గోప్తంగనరాఘవులనుగూడిచయనమై ॥10॥

ఌకారాదిపదముబలె
నాకారముమిగులమృగ్యమైనయహల్యా
కోకస్తనిగౌతమముని
శోకానుగాకనితదీయసీమఁజేరెన్ ॥11॥

ఏణాక్షియహల్యాపా
షాణగ రాముపదరేణుసంస్పృతయగుటన్
మానినిపూజన్ గొనియ
మ్మౌనీంద్రుఁడు సేరెజనకమందిరసీమన్ ॥12॥

ఐశ్వరమగుధనువునువమా
నీశ్వరునానతిని రాముఁడెక్కిడివిరువన్
విశ్వఖ్యాతన్ సీతన్
శశ్వద్గతి పెండ్లియాడెజనకాదృతిచేన్ ॥13॥

ఓర్వమిచేపగశువుగొని
యూర్వ్యానలభంగి.వచ్చునాబార్గవుస
ప్తార్వకులుండగురాముకు
గర్వముడిపిదానయోధ్యకరిగినమీఁదన్ ॥14॥

స్థౌననిజనములుపొగడగ
మానముతోబిన్నతల్లిమాటకునైదా
జానకితోలక్ష్మణుతో
కానలకేగెన్ మునీంద్రగణములబ్రోవన్ ॥15॥

అంగీకరించిగుహపూ
జంగారవమొప్పరామజనపతితుంగా
భంగతరంగోజ్వలయుగు
గంగానదిదాటిచేరెకాంతారంబున్ ॥16॥

అస్తభరాభరుభరతున్
నిస్తులనిజపాదుకావినిహితభరున్ వి
శ్వస్తోత్రపాత్రుజేసిప్ర
శస్తగతిన్ దాండకావిశంకటపదవిన్ ॥17॥

కరుణాబ్ధిరాఘవుండ
విరాధుబట్టిమార్చెపర్ణవేశ్మంబునదా
శరధిపసియించుటఁ విని
వరియింపగ శూర్పణఖజవంబున రాఁగఁ ॥18॥

ఖరశరఖడ్గంబుననా
సుమిముక్కును జెవులుగోసి సురలరుదందఁ
బరువిజగ జేసె లక్ష్మణు
డురుజవమున నదియు ఖరుని యొద్దకు వేగఁ ॥19॥

గాఢత్వరజనితనదశ

ఏలా

లీఘుండై సైన్యంబుల
తోఁడఁ జలు దెంచి రఘుసుతుఁ జుట్టుకొనఁ ॥20॥

ఘుటికామాత్రేః ఖురదన
పటుశరములరాఘవుండపారబలుండు
త్కటరాక్షసాలిద్రుంచె
గటకటబసిచుప్పనాతికడు వేగమున౯ ॥21॥

జ్ఞాతివధంబునుదోఁస్తో
స్త్ర
శీతాసౌందర్యమునువిశేషగతిఁశో
కాతురతదెల్పరావణు
డాతిమారీచసహితుడై పంచవటి౯ ॥22॥

చవలతమారీచునిమృగ
కపటంబునబంపసీత కాంక్షించినన
త్తపనకులుడరిగెమృగవే
షపరీతు౯ దాటకేయునదితాను వెంట౯ ॥28॥

ఛలామృగమనులక్ష్మణుపలు
కులనమ్మకసీతరాముగురిచిచనుమనక
వెనవెలబోపుచులక్ష్మణు
డలరాఘువుజేరబోవనటరావణుడుక ॥24॥

జపమాలికలువిభూతియు
నపరిమితముగాధరించియల్లవన
చ్చపలాక్షిసీతగొనిచన
గపటయతిత్వమునమనముగలతక జెందక ॥25॥

ఝూంకృతసతానిలవే
గాంకతునిజటాయువుక నిజాసికప్రవేసెక
శంకదొరగిచనిసీతా
పంకజముఖలంకజేర్చిపాపిభవమొప్పక ॥26॥

జ్ఞానఘనుండగు రాఘవు
డానీచు వధించి మోసమగుట దెలిశి చం
దాఁసిన బణా౯గారము
లోన వెతకి కానక౯ విలూనహృదయుఁడై౯ ॥27॥

ట్రక్కరి రక్కసు చేబడి
యుక్కడలిన పక్కిఁ గాంచి యోజన తనిచే
ఇక్కసు చెయ్యులవిని పెం
పెక్కశబరి యొసగు పూజ నొగిఁగై కొనియె౯ ॥28॥

రావఁసుగ్రీవుండా
పావని చే హితము దెలుపబడి రఘువరు సం
భావించి వాలిజంపఁ
గోవిదు రాఘవుని వేఁడుకొని యెమ్మృదూక్తి౯ ॥29॥

డంబమునవాలిదనపై
కింబిలువగజూచిదనకొకింతభయముచే
కంబగతునిపై వాలిన
భంబదరగనాచిణితా కెబటూరభసమున్ ॥30॥

ఢాకరఘువరుడువాలిం
బోకార్చినవెనుకప్లవగపుంగవులనుశీ
తాకాంతనెతుకదిశలకు
నాకపిపతిబనుపవారలటచనియొకచోఁ ॥31॥

ణాకారమధ్యగతయయి
తాకురఘూత్తమునిబాళితగమనలనుశీ
తాకాంతెగనకమరలిన
గాశవివనచరులుశదధికదకరిగివెసఁ ॥32॥

త్రగనాలోచింపగవత
తగతనయుండుదధివాటితాజనియాసీ
తగనుంగొని సేమమువిం
తగనారశియాశం రేదృదర్పమువార్య ॥ 33॥

ధ్రూనీముఖమునుగనుగొన
గానగుపాపంబుతాముకాంతామణిబల్
పూనికచోరునికై వడి
దేపగునేధర్మమింతదెలియదనీకు ॥ 34॥

దశరథసుతునకునిపుడా
శశిముఖగొనిపోయెరౌసగిశరణన్నను బెం
పెసగనినుగాచునవవివి
షనురేసుమలోకగాల్వనానతిరయిసగ ॥ 35॥

ధగధగ వహ్నిజ్వాలిక
లగయగ వాలాగ్ని లంక నెల్లం భస్మం
బుగఁ జేసి సీత సేమం
బుగనుంటా దెల్పె రాజపుంగవుతోడా ॥36॥

నరనాథుఁ డంబునిధి వా
నరనాథులఁ గట్టుఁడనుచు నాజ్ఞ యొసఁగఁ గ
న్నరనాథు లున్న నసమా
నరణాదృతి నబ్ధిబంధనము సేయు నెడా ॥37॥

సరమాదరణ విభీషణు
గురుబుద్ధిఁ వినక డిఁగుల కోపంబున వా
శరపతి దన్ని నరఘువరు
శరణన్న విభీషణునకొసంగె నభయముఁ ॥38॥

ఫలమేమియింత జేసియు
జలనిధిగట్టువడకున్న శాస్త్రము గెల్వన్
వలనగు నేయనియతమున
లిలనిధి నొకకోలకొనకులీలన్ నిలిపెన్ ॥39॥

బాధింపగవలనయ్యెన్
గంధియవలికేగనపుడు కపిసేనలతో
డంధరణివడకగాపరి
పంథిని గెల్వంగ రామపార్థివుడంతన్ ॥40॥

భయమెన్న వెఱగగనని
శ్చయముననుండుటిది దగదు జగదీశుమునిన్
దయజూడడనుచు గైకసి
సియమించిన వినక కాలనియమితుడగుచున్ ॥41॥

మద్రిగోధమైనయరఘువరు
మదమణఁచెదననుచునతనిమార్గోన్నిపోఁగ
గదిశిరఘురాముశరచయ
విదీర్ణుఁడయికుంభకర్ణుఁ వెసననికనుపఁగ ||42||

యమసదనమునకనిచెన
య్యమరులుబొగడంగరాముఁడాఘటకర్ణుఁ
సమమునతికాయుఁ త్క్రుణు
డమలశరాసారనహ్నికాహుతిజేసెఁ ||43||

రాత్రించరపతిసుతుడతి
మాత్రపరాక్రముఁడుహోమముమటవెల్చినిజా
మిత్రులగెలునదలచియా
రాత్రినికుంభిలకునేగెరౌద్రాకృతితోఁ ||44||

లలితగతిలక్ష్మణుండల
విలయాంతకులీలనటకు వెసజనికూల్చెన్
బలదృప్తు ఖలచిత్తున్
చలమున నయ్యింద్రజిత్తు సమరోన్మత్తున్ ॥45॥

వదనములు జేగురింపగ
బగహతభుజగంబుమాడ్కి పఙ్క్తివదనుడు
న్మదుడై లక్ష్మణుమూర్ఛిల
నదయత నిజశక్తి నేసె నసురులు బొగడన్ ॥46॥

శాంతుడగు హనూమంతుడ
నంతజవంబుప్పతిల్ల నరిగియు భద్యా
క్రాంతౌషధిచే మూర్ఛా
క్రాంతుని లక్ష్మణుని బ్రతుకగా జేసె వెసన్ ॥47॥

షడ్గుణసంపన్నుడు దే
వెన్దురుసముడై వరాఘవేశుడురత్నో
రాడ్గణసృత రావణునకు నే
డ్గడయుగుమూలబలము నెల్ల జదిపెఁ ॥48॥

సమరమున రావణాసురు
నమరుఖలుభాగ డంగ జంపియతికుతుకమునన్
సుమతి విభీషణు లంకకు
బ్రభుడ మొనగ పతిని జేసె బరమాదరణన్ ॥49॥

హరిహయుడాదిగ సురవరు
లరుదందగ నగ్ని శుద్ధయగు శీతాసుం
దరి గూడియఖలతసుచర
వర్షులగలిసి వృష్కమున వచ్చె బుర్ణికిన్ ॥50॥

ల్లాదిపదములేమినిము
కైదువ వెల్లస్ట దంతమగుమంగళమున్
మోదమలర బాడుచు రా
మాధీశున మోద్య జేశ్చిరతికుతుకమునన్ ॥51॥

శ్రీమ రాఘవప్రభూన్నినసి
ష్యమునీంద్ర దుర్భున్యాసింధుజలములనభిషే
క మొనర్చి సకలలోక
కుముదగురు రఘువరుని మాళి జనములు వొగడన్ ॥52

సంపూర్ణము.

Printed by S. V. Ragbaviah Proprietor,
Chandramowleswara Press, Kurnool.

10461